

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Mars 1879, kl. 5 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i
24 kap. 1 § Byggningsbalken.*

24 kap. 1 § Byggningsbalken har för närvarande följande lydelse:

“Alle eldstäder och skorstenar böra så vara ställda och förvarade, att eldskada förekommas må. Varder eld lös i by, den landbo brukar, och sker det af försummelse, eller vangömmo hans, som är: att han sjelf förut märkt faran, eller är derom varnad, och den ej förekommit; bär sjelf ut, eller tillstädjer annan att hafva och bära ljus utan lykta, och eld i uthus, eller der man hafver lin, hampa, hö, spån, eller annat slikt, deri eld snart taga kan; sätter ljus vid vägg; gör eld i ugn eller spisel, och den ej vårdar; hafver ljus vid säng, och somnar derifrån; röker tobak i lada, foderhus, eller annorstädes, der eld lätteligen kan tändas; eller skjuter ovarsamt åt hus eller tak; eller varder eld lös af annan sådan försummelse, der man kunde och borde bättre vakta för skada: brinner då hus och gård upp; bygge åter jemngod, och njute ej branstod eller eftergift å afradet. Eger bonde hus och jord sjelf; hafve han ock sjelf skadan. Brinna tillika upp andras hus och gårdar, eller andre byggnader; gälde af sin egendom så långt den räcker, och böte två daler för hvart hus, jordegarens ensak; orkar han ej skadan och böter gällda, tjene det af med arbete, eller plikte med kroppen, hvilketdera han helst vill, som skadan lidit. Brinner folk inne; böte full mansbot för hvardera. Brinner kyrka upp, böte hundrade daler till kyrkobyggnad. Är han mindre vållande; gälde fjerdung af ty, som sagdt är. Den ovarsamt med eld umgår, å sätt som nu är sagdt, böte fem daler, ändå att ingen skada sker“.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 28, anför nu Herr *Lars Börjesson*, att det i nämnda paragrafs sista punkt be-

stämnda bötesbelopp vore för obetydligt att numera kunna motsvara det dermed afsedda syfte, hvarför han föreslår, "att uti 1 § af 24 kap. Byggningsbalken i stället för ordet 'fem daler' sättes högst 'ett hundra daler'."

Lika med motionären finner Utskottet det bötesbelopp, som i anförda lagrum för der omförmälda ovarsamhet med eld, hvaraf skada ej sker, är bestämdt, vara alldeles för obetydligt i förhållande till den fara, som nämnda ovarsamhet innebär, och vid jämförelse med det i 6 § 2 mom. af Ordningsstadgan för rikets städer den 24 Mars 1868 för dylik ovarsamhet bestämda bötesbelopp, finner Utskottet motionärens förslag om detta belopps bestämmande till högst ett hundra daler böra vinna bifall.

Då det icke torde tillkomma Utskottet att med anledning af förevarande motion ingå i pröfning, hvilka stadganden uti ifrågavarande paragraf må vara upphäfd genom Kongl. förordningen om nya strafflagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 16 Februari 1864, § 3, jemförd med 14 kap. 9 § och 19 kap. 21 § strafflagen, samt § 15, anser Utskottet sig endast böra föreslå en förändrad lydelse af paragrafens sista punkt, hvarföre Utskottet hemställer,

att Riksdagen, med bifall till förevarande motion, måtte för sin del besluta följande förändrade lydelse af sista punkten i 24 kap. 1 § Byggningsbalken:

"— — Den ovarsamt med eld umgås, å sätt som nu är sagdt, böte *högst ett hundra daler*, ändå att ingen skada sker".

Stockholm den 4 Mars 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. Gegerfelt.

Reservation:

af Herr *Thomasson*, som ansett giltigt skäl saknas att sätta bötesbeloppet för ifrågavarande förseelse lägre för land än för stad.

Herr *von Gegerfelt* har begärt få här antecknadt, att han efter undfängen ledighet varit från Riksdagen frånvarande, då Utskottet behandlat denna motion, samt Herr *Smedberg*, att han icke deltagit i ärendets handläggning i Utskottet.
